

ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΥΡΙΔΟΥ "ΩΡΕΣ"

ΚΡΙΣΤΗ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΑΚΗ "Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ"

Θαίσις Θεοχώρας

3/2/84

ΡΙΚ.

Μεταδ. 21/2/84

Στις νέες εκδόσεις τώρα. Λήμερα θα παρουσιάσουμε την ποιητική συλλογή της "Ελλης Παουρίδου "Ωρες" και τό μονό ρακτο του Κρίστη Κώστα Χαράκη "Ο Σκηνοθέτης".

Αρχίζουμε μέ τή συλλογή "Ωρες", η "Ελλη Παουρίδου, μετά τά "Τραγούδια του χαμένου ουδουμου" ^{των} ~~των~~ εκδόθηκαν τό 1979, ~~αφουσιάζεται ανεκτίμητη δίνονται ρίχου~~ στη σύγχρονη τεχνοτροπία, ^{και} διατηρώντας πάντα τό λυρισμό και τόν χαρακτηριστικό ρυθμό της ποίησης της.

Τό καινούργιο της βιβλίο δίνει είκοσιτέσσερα σύντομα ποιήματα, άοιθημένα μέ τις ώρες του είκοσιτετραώρου. Αρχίζει από τις έξη τό πρωϊ και τελειώνει στις πέντε τά ημερόματα της έπομένης.

Στά ποιήματα της, που είναι έμπνευσμένα από τό ελληνικό τοπίο και τή μαγεία του, ή λογοτέχνης προσπαθεϊ- μέ έπιτυχία νά δώσει τά χαρακτηριστικά της κάθε ώρας και τά συναισθήματα που γεννοϋν σε μιάν εθελσθητη φυχή. Τήν τρυφερή αδη, τήν ένταση του μεσημεριου, τόν ~~κόπο~~ ^{εμάζω} του απογεύματος, τόν φίθυρο της νύχτας. Τις ώρες της άρήγορης, της δράσης, της οχόλης, του έρωτα, του ύπνου.

Τά όλιγόστιχα ποιήματα είναι φορτισμένα μέ συναισθημα, προσεγγμένα στην έκφραση, μέ εβρεία χρήση του έπιθέτου.

Δίνουμε στη συνέχεια δυό ποιήματα από τό βιβλίο της "Ελλης Παουρίδου "Ωρες". Είναι τά ποιήματα 11.00 και 24.00

11.00

Κρέμασε τή χρυσή του λύρα ὁ σοῦβος
στῆς ἁκανίας τόν ἄνθος.

Κορδές μετάξι ἀπὸ χλωρὸ κουκούλι.

* Ἦχοι τρουποῦνε τῆς σιωπῆς τὸ κουκουλένιο στρώμα,

Ἐτ' ἀρχαῖο ἀλώνι οἱ θημωνιές κρατᾶνε τὴν ἄνῃσα

"Ὅρα μεγάλη καρτεροῦν.

"Ὅρα λεπίδι καὶ μαχαίρι.

24.00

Προάνυχτα κι' ὁ σαφεινὸς λυγμὸς

λογχίζει τὸ σκοτάδι.

* Ἐναζητᾶ τὸ ταίρι του ὁ λεμονοανθός,

Τὰ παραθύρια ἀνοίγουν πρὸς τὰ μέσα.

Ἐτήνονται οἱ ἔγνοιες στὴ σειρά.

* Ἀπόσπασμα θανάτου.

Πόσο κρατᾶ τούτη ἡ στιγμή; Αἰώνια;

Ἐι' ἀμέσως τὸ κατώφλι τοῦ αὔριου.

Καὶ τώρα στὸ βιβλίο τοῦ Χρίστη Κώστα Χαράκη. Τὸ 1981 ὁ συγγραφέας ἐξέδωσε τὸ θεατρικὸ ἔργο "Μάνα, Μάνα γῆ" Τὸ ἔργο ἐκεῖνο περιλάμβανε τρεῖς εἰκόνες καὶ ὁ συγγραφέας σκόπευε νὰ γράφει μιὰ τέταρτη ὡς συμπλήρωμα. Ὁ θάνατος ὅμως, τοῦ Βλαδίμηρου Κανναρίδη τοῦ ἐνέπνευσε τὸ μονόπρακτο "Ὁ Σημηνοθέτης", ποῦ

ἀποτελεῖ ἓνα αὐτοτελές ἔργο.

Ἐτόν πρόλογο ὁ Κρίστης Χαράκης σημειώνει: "Ὁ Σκηνοθέτης θέλει νά συμπληρώσει τόν περίγυρο τῆς ἀνθρώπινης τραγωδίας. Τόν ἀφήνω μέσα σέ μιά πάλη νά ἀναζητᾷ τήν ἀλήθεια. Ἡ προσπάθεια μου εἶναι νά μπῶ στους στοχασμούς τοῦ ἄνθρώπου, αὐτοῦ πού θέλει νά ἑναρμονίσει τίς πράξεις τοῦ ἄνθρώπου σάν συγκεκριμένης ὑπαρξης. Ὁ Σκηνοθέτης γίνεται ταυτόχρονα βιολιστής καί μαέστρος. θέλει νά προβληματίσει καί προβληματίζεται. θέλει νά ἀπαντήσῃ καί ρωτᾷ. θέλει νά διδάξῃ μᾶλλον πού θέλει νά μάθῃ. Κι' ὁ κόσμος βρίσκεται σέ μιά κίνηση ἀσταμάτητη μέ τά ἀνεπανάληπτα στοιχεῖα του. Ἀνθρώπος καί φύση, σέ δυϊκή κλίση, ἐπιδιώκουν μιά εὐζευξη. Αὐτή νά ᾖ ἡ ζωή;"

Τό ἔργο διαδραματίζεται σέ μιά θεατρική σκηνή. Τά πρόσωπα εἶναι ὁ Σκηνοθέτης, Ἡθοποιοί, Ἡφμεριδοπώλες καί ὁ Χορός, πού ἀποτελεῖται ἀπό ἠθοποιούς καί τεχνικούς. Τό κύριο πρόσωπο τοῦ ἔργου εἶναι- φυσικά- ὁ Σκηνοθέτης, πού ἀναλύει τά μηνύματα πού φτάνουν στή σκηνή ὑπό τόν ἔξω κόσμο καί παλεύει μέ τήν ἀνθρώπινη ἀλλοτρίωση. Ἀναζητεῖ τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη στήν Κύπρο καί σ' ὅλοκληρο τόν κόσμο.

Τό ἔργο εἶναι γραμμένο μέ ποιητική διάθεση καί τά μηνύματα προβάλλονται ἔντονα. Τό κείμενο συμπληρώνεται μέ τό ποίημα τοῦ Κρίστη Χαράκη "Ὅς πότε;", ὅπως τό μελοποίησε ὁ Κρίστος Μάρκου. Δημοσιεύονται, ἐπίσης, φωτογραφίες ἀπό τήν παράσταση τοῦ ἔργου "Μάνα, Μάνα-Γῆ" καί ἀπό ζωγραφικό πλάνο τῆς Γιλδρίας Μαρθεύτη, ἐμπνευσμένο ἀπό τό ἴδιο ἔργο.